

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6581/2539

นาง บุญเรือน บาโรจโจทก์ นาย วิสิทธิ์ กิตติวรรณชนกุล กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1342

ย่อ / หลักกฎหมาย

หลุมส้วมอันเป็นหลุมหรือบ่อสำหรับรับน้ำโสโครกจากห้องน้ำและส้วมที่จำเลยทำขึ้นอยู่ในระยะ 2 เมตรจากแนวเขตที่ดินของโจทก์ขัดต่อประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1342วรรคหนึ่งโจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขอให้จำเลยรื้อถอนหรือกลบฝังส้วมและหลุมรับน้ำโสโครกนั้นได้แต่ไม่อาจจะบังคับให้รื้อถอนห้องน้ำได้เพราะการปลูกสร้างห้องน้ำมิได้ขัดต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา 1342ดังกล่าวและขณะฟ้องคดีอาคารที่จำเลยปลูกสร้างยังไม่แล้วเสร็จจึงไม่มีผู้ใดใช้ห้องน้ำและส้วมดังกล่าวโจทก์จึงไม่เสียหายในส่วนนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันรื้อถอนอาคารเฉพาะส่วนที่ปลูกสร้างคร่อมทางภารจำยอมในที่ดินของจำเลยโฉนดเลขที่ 11175 และ 11177 รวมทั้งรื้อถอนประตูรั้วเหล็กที่ปิดกั้นทางภารจำยอมด้านทิศเหนือและทิศใต้ความกว้าง 3 เมตร ค่าใช้จ่ายของจำเลยทั้งสามและให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ไปจดทะเบียนภารจำยอมทางพิพาทแก่โจทก์ หากไม่ปฏิบัติให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ให้จำเลยทั้งสามร่วมกันรื้อถอนอาคาร 5 ชั้น ที่สร้างชิดติดแนวเขตที่ดินด้านทิศตะวันออกและทิศใต้ของที่ดินโจทก์รวมทั้งรื้อถอนส้วมถึงส้วม หลุมรับน้ำโสโครก และห้องน้ำในอาคารของจำเลยให้ห่างแนวเขตที่ดินของโจทก์ในระยะ 2 เมตรและให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระค่าเสียหายแก่โจทก์รวมเป็นเงิน 210,000 บาทจำเลยทั้งสามให้การว่า การก่อสร้างส้วม ถึงส้วม หลุมรับน้ำโสโครกและห้องน้ำนั้น จำเลยที่ 3 ได้ก่อสร้างโดยถูกสุขลักษณะและเป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตโดยก่อสร้างไว้ชิดชิดในตัวอาคารของจำเลยที่ 1 และที่ 2 ทั้งในขณะที่โจทก์ฟ้องคดีโจทก์ยังมิได้รับความเสียหายเนื่องจากการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จไม่มีผู้คนเข้าพักอาศัยหรือใช้ส้วมตามที่โจทก์ฟ้องศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ที่ดินเฉพาะส่วนในโฉนดเลขที่ 11174, 11175 และ 11177 ตำบลปทุมวัน อำเภอปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้านทิศตะวันออกความกว้าง 1.25 เมตร ตั้งแต่ทิศเหนือติดซอยเจริญนิवास ยาวตลอดไปทางทิศใต้จดถนนบรรทัดทองเป็นภารจำยอมแก่ที่ดินโฉนดเลขที่ 1747, 1748 และ 1749 ตำบลรองเมือง (ปทุมวัน) อำเภอปทุมวัน (สามเพ็ง) กรุงเทพมหานคร ของโจทก์ให้จำเลยที่ 1 และที่ 2 ไปจดทะเบียนภารจำยอมให้โจทก์ หากไม่ปฏิบัติให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนาของจำเลยและให้จำเลยที่ 1 ที่ 2 รื้อถอนอาคารเฉพาะส่วนที่ปลูกสร้างคร่อมทางภารจำยอมหรือกระทำการใดให้เป็นทางเดินและรื้อถอนหรือเปิดประตูรั้วเหล็กทางทิศเหนือและทิศใต้ให้ได้ขนาดทางภารจำยอมโดยค่าใช้จ่ายของจำเลยเองและให้จำเลยที่ 3 ชำระเงินค่าเสียหายจำนวน 30,000 บาทแก่โจทก์ คำขออื่นของโจทก์นอกจากนี้ให้ยกโจทก์ และ จำเลย ทั้ง สาม อุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ พิพากษายืนโจทก์และจำเลยทั้งสามฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่งพิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาในข้อเท็จจริงศาลฎีกาวินิจฉัยว่า โจทก์ฎีกาอีกข้อหนึ่งว่า จำเลยปลูกสร้างห้องส้วมหลุมส้วมห่างจากแนวเขตที่ดินโจทก์ในระยะ 2 เมตรอันขัดต่อบทบัญญัติแห่ง

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1342 วรรคหนึ่ง ซึ่งโจทก์นำสืบว่าจำเลยทั้งสาม
ปลูกสร้างส้วมและหลุมรับน้ำโสโครกกับห้องน้ำติดกับที่ดินของโจทก์ทางด้านทิศใต้ทำให้
น้ำโสโครกไหลซึมเข้าในเขตบ้านของโจทก์ทำให้โจทก์เสียหาย ซึ่งตามรายงานกระบวนการพิจารณา
การเผชิญสืบที่พิพาทฉบับลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2533 โจทก์นำสืบถึงห้องน้ำและห้องส้วมรวมกันอยู่
ติดกับที่ดินโจทก์เป็นแอ่งส้วมชนิดชักโครกจำเลยมิได้นำสืบโต้แย้งคัดค้าน คงนำสืบแต่เพียงว่าการ
ก่อสร้างห้องน้ำและส้วมได้ปลูกสร้างตามแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตและใช้สุขภัณฑ์ที่ถูกต้องตาม
สุขลักษณะ ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่าหลุมส้วมอันเป็นหลุมหรือบ่อสำหรับรับน้ำโสโครกจากห้องน้ำ
และส้วมอยู่ในระยะ 2 เมตร จากแนวเขตที่ดินของโจทก์ อันขัดต่อบทบัญญัติแห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1342 วรรคหนึ่งแล้วโจทก์ย่อมมีอำนาจฟ้องขอให้
จำเลยทั้งสามรื้อถอนหรือกลบฝังส้วมและหลุมรับน้ำโสโครกนั้นได้ แต่ไม่อาจจะบังคับให้รื้อถอน
ห้องน้ำตามที่โจทก์ขอ เพราะการปลูกสร้างห้องน้ำมิได้ขัดต่อบทบัญญัติแห่งมาตรา 1342 ดังที่
โจทก์อ้างด้วย แต่เนื่องจากขณะฟ้องคดีอาศาลที่จำเลยปลูกสร้างยังไม่แล้วเสร็จจึงไม่มีใครได้ใช้
ห้องน้ำและส้วมดังกล่าว โจทก์จึงไม่เสียหายในส่วนนี้พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยทั้งสามร่วมกัน
รื้อถอนถึงส้วมและหลุมรับน้ำโสโครกหรือถมหรือกลบฝังส้วมและหลุมรับน้ำโสโครกที่จำเลยที่ 3
สร้างขึ้นตามฟ้อง นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์

องค์คณะ

อร่าม หุตางกูร · ไพศาล รางฆาภิธาน · สมพล สัตยาภิธาน

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/6581/2539>